Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XX. Warszawa, 25 sierpnia 1938 r. Nr 59.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

Dział Ogólny i Osobowy.

Dział Finansowy.

Dział Handlowo - Taryfowy.

Dział Mechaniczno-Kolejowy.

CZĘŚĆ C.

DZIAŁ OGÓLNY I OSOBOWY.

483.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 9 sierpnia 1938 r. o utworzeniu w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Katowicach Oddziału Budowy Kolei Zawiercie — Tarnowskie Góry.

Na podstawie postanowienia art. 17 ust. (3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. nr 89, poz. 705) zarządzam:

§ 1.

Tworzy się Oddział Budowy Kolei Zawiercie - Tarnowskie Góry — z siedzibą w Tarnowskich Górach, podległy bezpośrednio Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Katowicach.

§ 2.

(1) Oddział Budowy Kolei Zawiercie - Tarnowskie Góry dzieli się na odcinki robót — w ilości oznaczonej przez Ministerstwo Komunikacji.

(2) Ustrój i szczegółowy zakres działania Oddziału i podległych mu odcinków robót określa Regulamin Oddziałów Budowy Kolei Państwowych, stanowiący załącznik rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 17 lipca 1933 r. (Dz. Urz. M. K. nr 13, poz. 109), wraz ze zmianami wprowadzonymi zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 21 stycznia 1938 r. o rozszerzeniu kompetencji naczelników oddziałów budowy kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. nr 9, poz. 82).

§ 3.

(1) Personel Oddziału Budowy Kolei Zawiercie - Tarnowskie Góry będą stanowili pracownicy przyjęci na podstawie umowy o pracę do służby w tym Oddziale i pracownicy przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" przeniesieni do Oddziału — w granicach przydzielonych etatów dla administracji w dotacjach Funduszu Pracy oraz norm wynagrodzenia i kwoty ogólnego wydatku na płace, zatwierdzonych przez Ministerstwo Komunikacji.

(2) Koszty personelu Oddziału i inne wydatki administracyjne, związane z utworzeniem i działalnością Oddziału, obciążają rachunek wykonywanej budowy.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr O. Org. 137—4/38.

484.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 12 lipca 1938 r. nr 111 o kompetencji dyrektorów kolei państwowych i naczelników służb (biur) w d. o. k. p. co do umarzania wierzytelności nieściągalnych.

W Dz. U. R. P. nr 26 poz. 228 z z 1938 r. (przedruk w niniejszym numerze Dz. Urz. M. K.) została ogłoszona ustawa z 9 kwietnia 1938 r. o umarzaniu prywatnoprawnych wierzytelności państwowych, która w art. 2 podaje jaką wierzytelność uważa się za nieściągalną, a w art. 3 ust. (2) stanowi, że „wydanie decyzji o umorzeniu wierzytelności przedsiębiorstwa wydzielonego z administracji państwowej należy do władz przedsiębiorstwa".

W celu zapobieżenia możliwym wątpliwościom w zakresie kompetencji do umarzania nieściągalnych wierzytelności (pretensji) prywatno prawnych przedsiębiorstwa P. K. P., Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że w ramach powołanej na wstępie ustawy, pozostają nadal w mocy postanowienia § 2 pkt. 31) i 31a), oraz § 5 pkt 9) przepisów o podziale czynności d. o. k. p. (Dz. Urz. M. K. z 1934 r. nr 9 poz. 54 ze zmianami ogłoszonymi w Dz. Urz. M. K. z 1936 r. nr 61 poz. 306).

Nr O. Org. 132/38/38.

485.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 11 sierpnia 1938 r. nr 112, o stosowaniu zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 13 grudnia 1937 r. o dodatkach służbowych pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." na niektórych stanowiskach służby wykonawczej.

(1) Dodatki służbowe, ustanowione zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 13 grudnia 1937 r. o dodatkach służbowych pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." na niektórych stanowiskach służby wykonawczej (Dz. Urz. M. K. nr 68, poz. 587), należą się również pracownikom etatowym, pełniącym służbę tylko w dni powszednie, praktykantom, pełniącym samodzielnie służbę na stanowiskach w tym zarządzeniu wymienionych na równi z pracownikami etatowymi, oraz pracownikom umownym, którym dodatki te służą zgodnie z rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 21 sierpnia 1934 r., nr P.6/41/6/34, w sprawie wypłacania dodatków pracownikom umownym (Dz. Urz. M. K. nr 29, poz. 178).

(2) Dodatek służbowy przysługuje: a) dyżurnym nadzorczym; b) dyżurnym ruchu w innych jednostkach służbowych niż stacje, w wysokości, określonej dla dyżurnych ruchu na sta-

cjach IV kl., c) zwrotniczym, pełniącym wyłącznie czynności zwrotniczych w parowozowniach, w wysokości, określonej dla zwrotniczych stacji w tej miejscowości, w której znajduje się dana parowozownia, d) kasjerom biletowym na stacjach handlowych, w wysokości, określonej dla kasjerów biletowych na stacjach III i IV kl.

(3) Dodatki służbowe, należne za dany okres służby w miesiącu, oblicza się w sposób następujący:

1) pracownikom miesięcznie płatnym (etatowym, praktykantom i umownym) niezależnie od tego, czy pełnią służbę na zmiany we wszystkie dni tygodnia, czy tylko w dni powszednie, oraz pracownikom dziennie płatnym (stałym i umownym), pełniącym służbę na zmiany we wszystkie dni tygodnia, oblicza się dodatek przez pomnożenie dziennej stawki dodatku przez liczbę wszystkich dni danego okresu służby w miesiącu, licząc przypadające w tym okresie niedziele, dni świąteczne oraz dni odpoczynku, należnego w tym okresie według przepisów o czasie pracy;

2) pracownikom dziennie płatnym (stałym i umownym), pełniącym służbę tylko w dni powszednie, oblicza się dodatek przez pomnożenie liczby dni rzeczywiście przepracowanych w danym okresie służby w miesiącu przez $\frac{30}{25}$ dziennej stawki dodatku

$$\text{(np. } 15 \text{ dni} \times \frac{0{,}50 \text{ zł} \times 30}{25} = 9 \text{ zł).}$$

(4) W myśl przepisu § 4 ust. (1) pkt. 3) powołanego zarządzenia pracownik zachowuje prawo do dodatku przez 30 dni niepełnienia służby i traci to prawo dopiero z 31 dniem niepełnienia służby.

(5) Dodatki służbowe nie należą się: a) pracownikom, pełniącym służbę jako podmiana (luzaki) na stanowiskach uprawniających do dodatku służbowego, a wykonywującym zasadniczo czynności służbowe na innych stanowiskach oraz b) pracownikom kolei wąskotorowych.

Nr P.6/62/31/38.

DZIAŁ FINANSOWY.

486.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 6 sierpnia 1938 r. o zmianach i uzupełnieniach w „Planie kontowym P. K. P."

W **„Planie kontowym P. K. P."** (F. 9) ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym M. K. nr 15 z 1938 r. pod poz. 170, należy wprowadzić odręcznie następujące zmiany i uzupełnienia:

1) **na r-ku 1 „Kasy":**

konto 4 otrzymuje nazwę **„Inne banki"** i objaśnienie: „Subkonta dla poszczególnych banków, z podziałem na rachunki otwarte w każdej z tych instytucyj".

2) **na r-ku 7 „Depozyty":**

a) konto 1 **„Kaucje i wadia"** oraz

b) konto 14 **„Sumy gwarancyjne przedsiębiorców"**, otrzymują objaśnienia:

„Zasady przyjmowania kaucyj i wadiów są podane w Dz. Urz. M. K. nr 54 z r. 1937 pod poz. 469",

c) konto 6 **„Instytucje humanitarne i społeczne"** otrzymuje nowe subkonta: 14 Fundusz Obrony Narodowej (F.O.N.) i 15. Fundusz Obrony Morskiej F.O.M.).

d) konto 15: **„Ubezpieczalnie społeczne"**, otrzymuje w miejsce dotychczasowego, nowe objaśnienie:

„Subkonta dla poszczególnych ubezpieczalń z podziałem na składki pracowników kontraktowvch i czasowych. Regulacja subkont należy do Działu ogólnej kontroli finansowej (czasowi) i likwidacji uposażeń (kontraktowi) w myśl zasad ogłoszonych w Dz. Urz. M. K. nr 19 z roku 1937 poz. 143 (ust. VIII pkt. 16 i 17).

e) w koncie 16 **„Fundusz Pracy"**, subkonto 1: „Ubezpieczenie robotników na wypadek bezrobocia" otrzymuje następujące objaśnienie:

„poz. a) wkładki bieżące

poz. b) wkładki warunkowe.

Zasady księgowania ogłoszone są w Dz. Urz. M. K. nr 18 z r. 1937 poz. 134 § 4 pkt. (7)."

f) konto 18 otrzymuje nazwę **„Ogólna Kolejowa Kasa Chorych na terenie W. M. Gdańska"** i objaśnienie: „Konto prowadzi D. O. K. P. Toruń".

3) **na r-ku 8 „Dłużnicy i wierzyciele":**

a) konto **23 „Sumy do wyliczenia"** skreśla się w ustępie pierwszym objaśnienia tekst od słów „a co do naczelników" do końca ustępu i wprowadza się tekst nowy: „oraz w Dz. Urz. M. K. nr 24 z r. 1938 poz. 242".

b) konto **29 „Rachunki podlegające likwidacji"** otrzymuje:

subkonto 17 z nazwą „Tow. Budowy i eksploatacji mieszkań dla pracowników P. K. P." i objaśnieniem:

„poz. a) udziały kupione przez P. K. P.
poz. b) pożyczki udzielone przez P. K. P."

4) **na r-ku 9: „Rozliczenia międzyokresowe":**

a) w koncie **2): „Elektrownie"**, uzupełnia się zdanie trzecie objaśnienia słowami „oraz w Dz. Urz. M. K. nr 66 z r. 1937 poz. 566".

b) konto **6: „Zastępcze konto budżetu"**, otrzymuje:

— uzupełnienie swej nazwy słowami: „i różne rozliczenia",

— w objaśnieniu głównym do konta zamiast słów „konto to obciąża się wydatkami..." słowa „Subkonta 1 i 2 obciąża się wydatkami..."

— nowe subkonto 4 z nazwą „Uznania dokonane na r-k przyszłych budżetów" i objaśnieniem: „Na to subkonto odnosi się — za każdorazowym zezwoleniem Min. Kom. — sumy mające wejść na wpływy budżetowe P. K. P. w następnych okresach budżetowych"

— nowe subkonto 5 z nazwą „Różne rozliczenia" i objaśnieniem „Prowadzi tylko Zarząd Główny P. K. P. (M. K.)"

c) konto **11 „Nadwyżki i niedobory do zlikwidowania"** otrzymuje uzupełnienie objaśnienia następującym zdaniem: „Na subkonto 2 odnosi się również wartość materiałów zarachowanych tymczasowo do chwili ostatecznego ich zarachowania na podstawie właściwych dowodów"

d) konto **21 „Angielskie urządzenia hamulcowe"** otrzymują nowe subkonto 4 o nazwie „Dostawy w drodzę", z objaśnieniem: „Subkonto 4 prowadzi tylko Zarząd Główny P. K. P. (M. K.) dla celów bilansowych".

5) **na r-ku 11 „Konta rozliczeniowe":**

konto **18** otrzymuje nazwę **„Centralne Biuro Zaopatrzenia Materiałowego Kolei Państwowych w Warszawie".** Dotychczasowe objaśnienie do tego konta skreśla się.

6) **na r-ku 15 „Kapitały Skarbu Państwa i Przedsiębiorstwa P. K. P.":** na koncie 2 **„Kapitały własne przedsiębiorstwa P.K.P."** otwiera się nowe: subkonta

„14. W rezerwie na kapitał obrotowy.

15. W różnych udziałach.

16. W rezerwie na zakup akcyj i obligacyj kolei prywatnych.

17. (wolne).

18. W rezerwie własnej na inwestycje".

7) **na r-ku 18 „Fundusze, rezerwy, udziały"** na koncie 1. **„Fundusze rezerwowe płynne"** otwiera się subkonto 4: „Rezerwy ze sprzedaży taboru Francusko-Polskiemu T-wu Kolejowemu".

8) **na r-ku 25 „Komunikacja samochodowa P. K. P."**, w koncie **5 „Majątek rzeczowy"**, na subkoncie 1 „Nieruchomości" skreśla się dotychczasową pozycję 4: „budowy nieukończone".

Zarządzenie powyższe obejmuje zmiany i uzupełnienia zaszłe w planie kontowym do dnia 31 lipca br. i podane dyrekcjom i biurom do wiadomości osobnymi zarządzeniami, a mianowicie m. in.

z dnia 4 marca 1938 nr FK II.2/2—38
z dnia 4 marca 1938 nr FK II.3/4—38
z dnia 7 marca 1938 nr FK II.3/6—38
z dnia 19 maja 1938 nr FK. I.3/8—38
z dnia 21 lipca 1938 nr FR I.6/15—38.

Nr FK II/3/10/38.

DZIAŁ HANDLOWO-TARYFOWY.

487.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 25 lipca 1938 r. o zmianie zarządzenia Ministerstwa Komunikacji z dnia 11 września 1936 r. o postępowaniu przy zamawianiu listów przewozowych z nadrukami firm.

W zarządzeniu Ministerstwa Komunikacji z dnia 11 września 1936 r. (Dz. Urz. M. K. nr 51, poz. 251), zmienionym zarządzeniem Ministerstwa Komunikacji z dnia 9 listopada 1936 r. (Dz. Urz. M. K. nr 63, poz. 315), wprowadza się następującą zmianę:

w § 2 dodaje się ustęp drugi o następującym brzmieniu:

„Pokwitowanie wpłaty kasy dyrekcyjnej lub odcinek blankietu P. K. O., stwierdzający dokonanie wpłaty, zwraca się zamawiającej firmie na jej żądanie i koszt po uprzednim odnotowaniu dokonanej wpłaty w kontroli wydanych zamówień (§ 8) i po zamieszczeniu na tym pokwitowaniu lub odcinku uwagi: „Odnotowano w kontroli wydanych zamówień pod l. p. . . . . z roku 19 . . .".

Nr HP. I-1/138.

DZIAŁ MECHANICZNO-KOLEJOWY.

488.

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 8 lipca 1938 r. o wydawnictwach technicznych.

Należyte kształcenie młodych pracowników komunikacyjnych, jak również i uzupełnianie wiedzy fachowej starszego pokolenia wymaga posiadania odpowiednich podręczników w języku ojczystym.

Polska techniczna literatura jest jedną z najbiedniejszych przy porównaniu z literaturą techniczną innych narodów.

Mając powyższe na uwadze Minister Komunikacji wydał w r. 1934 rozporządzenie, aby Ministerstwo Komunikacji zajęło się wydawaniem podręczników fachowych z zakresu techniki komunikacyjnej i wykonanie tego rozporządzenia powierzył departamentowi mechanicznemu i zasobów kolejowych.

W roku 1936 powyższe rozporządzenie było potwierdzone przez Pana Prezesa Rady Ministrów.

W okresie od roku 1934 Ministerstwo Komunikacji wykonało w tym względzie następujące prace:

I. Podręczniki wydane drukiem:

1. **Hamulce kolejowe** — Inż. M. Zabłocki — 2 wydania.
2. **Spawanie elektryczne** — Inż. A. Bieliński.
3. **Regulowanie rozrządu pary** — Inż. M. Krajewski.
4. **Gospodarka taborowa na P. K. P.** — Dyr. R. Ceceniowski — 2 wydania.
5. **Kolejki linowe** — Inż. Raabe.
6. **Technologia i technika malarsko-lakiernicza** — inż. K. Pajewski.
7. **Wagony towarowe** — F. Przeździecki.
8. **Komunikacja lotnicza** — Dr Inż. T. Kluz.
9. **Geografia kolejowa Polski** — Dr T. Bissaga.
10. **Referaty XII Zjazdu Inżynierów Wydziałów Mechanicznych.**
11. **Referaty XIII Zjazdu Inżynierów Wydziałów Mechanicznych.**

II. Podręczniki, znajdujące się w druku.

1. **Kolejowa służba drogowa (Studia i budowa kolei 2 tomy)** — Inż. E. Chwaściński (przy współpracy 8 inżynierów drogowych).
2. **Obsługa pędni warsztatowych** — F. Oczykowski.
3. **Podstawy rozwoju sieci komunikacyjnej w Polsce** — Inż M. Łopuszyński.
4. **Hamulce kolejowe** — Inż. M. Zabłocki (wydanie 3-cie powiększone i uzupełnione).

III. Podręczniki przygotowane do druku.

1. **Kolejowa służba mechaniczna** — praca zbiorowa 7 inżynierów mechaników.
2. **Gospodarka warsztatów kolejowych Rzeszy Niemieckiej** — tłómaczenie z niemieckiego pod zwierzchnią redakcją Inż. J. Zakrzewskiego.
3. **Walka z korozją żelaza** — inż. K. Pajewski.
4. **Wodociągi kolejowe** — A. Luciński.
5. **Tory stacyjne** — Inż. T. Mazurek.
6. **Rozłamy długotrwałe w elementach konstrukcyjnych parowozów i wagonów** — Inż. I. Strausfogiel (praca wyróżniona na XIII kongresie wynalazków i przekazana wydawnictwom technicznym M. K. do wydrukowania).
7. **Spawanie elektryczne** — Inż. A. Bieliński (wydanie 2-e uzupełnione).
8. **Regulowanie rozrządu pary** — Inż. M. Krajewski (wydanie 2-e).

IV. Podręczniki, znajdujące się w opracowaniu.

1. Parowóz.
2. Wagony kolejowe.
3. Wagony motorowe.
4. Kolejowa służba ruchu.
5. Urządzenia elektrotechniczne komunikacyjnej służby łączności.
6. Główne europejskie szlaki kolejowe.
7. Kolejowa gospodarka opałowa.
8. Księgowość kolejowa.
9. Racjonalne nawęglanie i zaopatrywanie w wodę parowozów.
10. Kolejowa służba drogowa (tom trzeci — Konserwacja i naprawa).

Wydane dotychczas podręczniki spotkały się z dużym zainteresowaniem i uznaniem, tak ze strony czytelników, jak też i prasy fachowej i codziennej. Setki listów, nadsyłanych do Ministerstwa Komunikacji, a pochodzące z najrozmaitszych środowisk, świadczą o tym, że podręczniki te przynoszą duże korzyści przy szerzeniu wiedzy technicznej.

Dotychczas jednak wydawnictwa te obejmowały przeważnie prace z zakresu techniki kolejowej; uważam za konieczne rozszerzenie tych wydawnictw na inne działy komunikacji, jak to: Dróg kołowych, wodnych i powietrznych. W tym celu polecam:

1. Aby wszystkie zainteresowane departamenty, biura i dyrekcje ustaliły **tematy**, które uważają za potrzebne do opracowania w formie podręczników. O ile panowie dyrektorzy mogą wskazać odpowiednie osoby, które by mogły podjąć się opracowania podanych tematów, to przy tematach należy wskazać nazwisko i adres służbowy, lub prywatny takiej osoby.

Honorarium za opracowywanie podręczników jest ustalone w rozporządzeniu Ministra o wydawnictwach technicznych, ogłoszonym w nr 10 Dz. Urz. M. K. z dn 24 marca 1934 r.

Powyższe tematy należy przesłać w terminie do dnia 1 września 1938 r. do departamentu VI M. K., który ma w swej ingerencji sprawę wydawnictw technicznych.

Departament VI po zebraniu przedłożonych tematów przedstawi je do mojej aprobaty.

2. Zainteresowane departamenty i biura będą corocznie preliminowały, po porozumieniu z dep. VI odpowiednie kwoty na wydanie drukiem opracowanych podręczników.

3. Departament VI będzie przedstawiał mnie co kwartał sprawozdanie o wynikach prac wydawnictw technicznych M. K.

4. Wobec tego, że na zasadzie zatwierdzonej przez Ministra Komunikacji umowy z Instytutem Wydawniczym „Biblioteka Polska" wydaje się kosztem tego instytutu „Biblioteka Kolejarza" w postaci książeczek dla nauki obowiązujących przepisów na P. K. P. jak to podręczniki: do nauki przepisów o odprawie i przewozie osób, bagażu i przesyłek ekspresowych, towarowych, bezdowodowych itp., przepisów telegraficznych i telefonicznych itd. oraz innych zagadnień służby kolejowej, po cenie dostępnej dla pracowników, gdyż nie przekraczającej 2 zł za egzemplarz, przeto polecam rozszerzyć tę umowę i na inne rodzaje komunikacji, a nie zadawalniać się tylko komunikacją kolejową oraz starać się, aby te książeczki, które okazały się bardzo pożytecznymi dla pracowników kolejowych, rozpowszechniać przez nabywanie pewnej ilości okazowych egzemplarzy i rozsyłanie ich do poszczególnych miejsc pracy, według wskazówek zainteresowanych departamentów.

Nr M. I. 28/19/38.

SPROSTOWANIE.

W okólniku Ministerstwa Komunikacji z dnia 8 kwietnia 1938 r. nr 62 w sprawie opłat stemplowych od zezwoleń na budowę kanałów, ścieków, mostków itp. na terenach kolejowych, ogłoszonym w Dz. Urz. M. K. nr 37/38, poz. 347, należy skreślić w drugim wierszu omyłkowo umieszczone zdanie w nawiasach: „(z wyjątkiem Lwowskiej)."

CZĘŚĆ C.

USTAWA

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o umarzaniu prywatnoprawnych wierzytelności państwowych.

Art. 1. (1) Wszelkie nieściągalne prywatnoprawne wierzytelności państwowe mogą być umarzane w całości lub części na zasadach, określonych w ustawie niniejszej.

(2) Przez prywatnoprawne wierzytelności państwowe, nazywane w dalszym ciągu ustawy wierzytelnościami, rozumie się prywatnoprawne wierzytelności Skarbu Państwa oraz państwowych przedsiębiorstw, monopoli i funduszów.

Art. 2. (1) Wierzytelność uważa się za nieściągalną:

1) jeżeli dla ściągnięcia wierzytelności konieczne jest ustalenie osoby dłużnika, a ustalenie to jest niemożliwe,

2) jeżeli egzekucja sądowa lub postępowanie upadłościowe, obejmujące poszukiwaną wierzytelność, nie doprowadziły do jej ściągnięcia,

3) jeżeli dłużnik zmarł, a w wyniku dochodzeń administracyjnych ustalono, że zmarły nie pozostawił żadnego majątku lub że pozostały po zmarłym spadek składa się wyłącznie ze sprzętów domowych lub przedmiotów codziennego użytku o wartości nie przewyższającej 500 zł, a pozostałe ruchomości nie podlegają zajęciu na podstawie przepisów szczególnych,

4) jeżeli w wyniku dochodzeń administracyjnych ustalono, że dłużnik nie posiada żadnego majątku, z którego możnaby poszukiwać danej wierzytelności, lub że posiadany przez dłużnika majątek nie wystarczyłby na pokrycie kosztów jej ściągnięcia,

5) jeżeli wierzytelność nie przewyższa 100 zł, a jej ściągnięcie byłoby połączone z trudnościami niewspółmiernymi do jej wartości,

6) jeżeli przeprowadzenie egzekucji mogłoby spowodować ruinę gospodarczą dłużnika.

(2) Umorzenie wierzytelności, za którą obok dłużnika głównego odpowiadają wobec Skarbu Państwa lub państwowych przedsiębiorstw, monopoli i funduszów inne osoby, może nastąpić tylko wtedy, gdy zachodzą co do wszystkich zobowiązanych warunki umorzenia.

(3) Jeżeli wierzytelność została pokryta częściowo, to pozostała część może być umorzona, jeżeli co do niej zachodzą warunki, przewidziane w ust. (1) pkt 2) — 6).

Art. 3. (1) Wydanie decyzji o umorzeniu należy do Ministra Skarbu na wniosek właściwego ministra.

(2) Wydanie decyzji o umorzeniu wierzytelności przedsiębiorstwa, wydzielonego z administracji państwowej, należy do władz przedsiębiorstwa.

Art. 4. Minister Skarbu i poszczególni ministrowie mogą uprawnienia, wynikające z ustawy niniejszej, przekazywać organom bezpośrednio sobie podległym.

Art. 5. Przepisów ustawy niniejszej nie stosuje się przy umarzaniu wierzytelności, dokonywanym na podstawie przepisów szczególnych.

Art. 6. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 26 z 1938 r. poz. 228).

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 27, tel. 522.00, wewn. 101.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p., tel. 8.26.28. Konto czekowe PKO. Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się. Za zmianę adresu opłata wynosi 50 groszy.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa nr 100827. 25.VIII.38. 8400.